

Консультація для батьків

«Як боротися з дитячою істерикою?»

ЯК БОРОТИСЯ З ДИТЯЧОЮ ІСТЕРИКОЮ?

ПРОЯВІТЬ ВІТРИМКУ

Зробіть вигляд, що нічого страшного не відбувається. Так вам і самим буде легше зберегти спокій, який необхідно в даний момент. До того ж рівний голос, впевнені дії дорослого заспокійливо діють на дитину, іноді цього буває достатньо, щоб і він втихомирився. Але тільки іноді. Найчастіше крик не вшухає, сльози не припиняються.

ЗНАЙДІТЬ ПРИЧИНУ

Згадайте і проаналізуйте все, що передувало істеричі. Часто приводом настільки бурхливого прояву емоцій послужив незначний випадок, а причина криється у віддаленому минулому. Її обов'язково треба знайти і постаратися нейтралізувати, інакше істеричність сформується в дитини як риса характеру. А тоді буде зовсім важко і малюкові, і дорослим.

Одна з найпоширеніших причин - наслідки перенесеної хвороби, в результаті якої ослабла нервова система дитини. До того ж під час хвороби малюк був оточений підвищеним загальною увагою, а після одужання позбувся його. Ось він і вередує. Намагається знову привернути до себе увагу.

Глибинною причиною істерики може бути емоційна перевтома. Свята, гості, відвідування кількох "ялинок" протягом двох тижнів ... Часто ми за кілька днів намагаємося нарозважати дитини "про запас", ламаємо звичний режим його життя, не замислюючись про негативні наслідки.

До емоційного перевтоми веде і нескінченне сидіння біля телевізора, коли дитина дивиться не тільки дитячі передачі, а й дорослі. Епізоди бійок, вбивств, дикі крики і лайка героїв мимоволі засвоюються дитиною як норма життя, що аж ніяк не сприяє зміцненню його нервової системи.

погано впливають на стан психіки подивіться, як дитина на них "вирахувати" ті ситуації, коли його болюча.

Якщо ви як слід причинах істеричності самого родини,

у вас

можливість усунути

або хоча б пом'якшити їх.

У кожній родині є проблеми, які маленького члена вашої родини, реагує, постарайтеся реакція неадекватна, зайво

розберетеся в основних маленького члена вашої родини з'явиться

ЩО ПОСЛУЖИЛО ПРИВОДОМ:

- Збиралися йти з дитиною на прогулянку, але тут задзвонив телефон.

Мама розмовляє з подругою, а напіводягнений дитина стоїть біля дверей і чекає.

- Одну дитину погладили по голівці, а іншому сказали, щоб він відійшов.
 - Зламалася улюблена іграшка.
 - Просто згадалася колишня образа.
- У дитячому саду або на вулиці дитину хтось перекривив.

Іноді ж причина більш серйозна - розлука з рідними, смерть домашньої тварини.

Неможливо перерахувати все, що може привести до афекту (так психологи називають стан істерики).

ПЕДАГОГИ РАДЯТЬ

Як тільки ви помітите, що малюк дійсно впав в істерику:

- ❑ Спробуйте відвернути його, зверніть його увагу на якийсь яскравий і цікавий предмет.
 - ❑ Використовуйте іграшку, яка в ваших руках теж "заплаче чи засміється".
 - ❑ Зверніть увагу як вмивається кішку або грає собаку.
 - ❑ Якщо ж приводом для істерики стало ваше неувага, як у випадку, коли наполовину одягнений дитина чекала, поки мама поговорить по телефону, вибачитися перед ним (так, якщо ви не праві, ви повинні вибачитися перед малюком!). І в наступний раз не допускайте такої неповаги. Адже він - особистість, з якою треба рахуватися.
 - ❑ Розв'яжіть у дитини тугі зав'язки, пояс, розстебніть верхні гудзики на одязі.
 - ❑ Умийте дитини холодною водою. Дуже корисно підставити кисті рук під струмінь води. Постарайтеся, щоб струмінь потрапляла на зап'ястя, туди, де прощупується пульс. Можна бути напегливішим, якщо дитина сама не хоче йти до умивальника.
 - ❑ Заспокійливі краплі краще не давати, тому що вони чинять слабкий наркотичний вплив.
 - ❑ Якщо дитина продовжує "Ну перестань. Все вже добре". треба дати їй можливість
 - ❑ Не "зводьте рахунки" з малюком, - не карайте. Він уже
- Краще подумайте, як надалі подібних сцен.

схлипувати, скажіть йому: Дитина напевно втомилася, заспокоїтис, відпочити. не дорікайте йому. Тим більше покараний.

уникнути

ЧЕРЕЗ КІЛЬКА ГОДИН

Розкажіть дитині про те, як було неприємно і вам,
і всім оточуючим спостерігати його істерику.
Домовтеся, що більше таке не повториться.

Самі ж ще раз постарайтеся знайти причину, що викликала афект.
Чи не криється вона в вашій поведінці, у ставленні до дитини? Подумайте, може вам
слід зайнятися самовихованням.

ХИБНА ІСТЕРИКА

Часто діти лише імітують істерику, для того, щоб домогтися бажаного: лягають на підлогу, кричать, вимагають, щоб їм щось купили, дали, дозволили і т.п. Якщо під час афекту дитина дійсно не може сама контролювати себе і потребує допомоги дорослих, то під час таких "концертів" вона прекрасно володіє собою.

Правда, буває, що малюк, зображуючи афект, так входить в роль, що й справді стає некерованим, тобто помилкова істерика переходить в справжню. Якщо ви бачите, що дитина "грає на публіку", зробіть вигляд, що ви його не помічаєте. Підійть в іншу кімнату, проявіть твердість і витримку. Як тільки дитина зрозуміє, що фокус не вдався-сльози відразу висохнуть. Навіщо ридати, якщо свого все одно не доб'єшся?

Хай ваші діти будуть здорові у своєму розвитку.

